

Sz. Mikus Edit:

PORNOGRÁFIA ÉS IFJÚSÁG

Hazánkban az utóbbi években, s főleg a fiatalok körében széles körben elterjedt a szexuális szubkultúra több műfaja, s elsősorban a pornográfia. Elemezhetnénk a felvirágzó szexipar több ágazatát is, de az ifjúság nevelése, befolyásolhatósága szempontjából a pornó az, ami a legelterjedtebb, s tömegvonzása a legnagyobb. A pornográf "alkotások" között is leggyakoribb a **filmek**, majd az **újságok** nézegetése, de talán csak mérhetetlensége miatt nem igazán nem behatárolható a számítógépes pornográfia elterjedtsége. Kevésbé elterjedt a **pornográf irodalom**, s mindehhez képest elhanyagolható az **élő szex műsorok** és **szex-shop termékek** népszerűségének elemzése.

Mi a pornó? Pornográfnek azt a műalkotást vagy ipari terméket nevezzük, amely minden különösebb pozitív érzelmi hatás nélkül, a nemi szervek közvetlen vagy éppen karikírozottan "felnagyított" mutogatásával a szexet, mint lecsupasztított, leegyszerűsített aktust ábrázolja. A megformálás középpontjában a testek játéka, a szex - olykor meglehetősen durva - technikája kerül. A pornográf "műalkotás" azzal is kiérdemli az idézőjelet, hogy az esetek zömében nélkülözi a művészi értékeket.

Mi a pornográf alkotások célja? Elsősorban a kék bemutatása úgy, hogy nézőjében, olvasójában (használójában) szexuális gerjedelmet keltsen. A pornográf termék ipari termék és nem művészeti alkotás. (Ezt a célt el is éri, ezeknek a kívánalmaknak meg is felel, csak akkor nem, ha más elvárásokat támasztanak vele szemben.)

Újdonság a pornó? Egyáltalán nem az! Évszázadok, évezredek óta ábrázolták bátran, bátrabban, majd a vallások, s főleg a kereszténység miatt egyre bátortalanabban, majd tiltottabban, titkoltabban a szexualitást. Végül a művészi szintről (lásd görög vázarajzok, indiai reliefek a szentélyekben) egyszerű ipari termékké, tömegcikké aljasult, mig nem népies ábrázolása (zenében, rajzban, faragásokban) néprajzi érdekesség, és a folklór terméke. E meglehetősen eltérő megítélési módot a közmegítélés is leképezi. Így tehát vannak a pornónak hivei és támadói, legritkább a tárgyilagos megítélése, helyének és szerepének meghatározása. Egy biztos, hogy hazánkban - főleg a rendszerváltás óta - a prostitúcióval párhuzamosan felvirágzott a pornográfia is. Miért, és miért éppen nálunk, és hogyan kapcsolható össze az iskolai nemi neveléssel - erre utalást dr.Buda Béla írásában találunk, aki a *Szexuális viselkedés* című könyvében így számol be az 1991-ben, Amszterdamban megrendezésre került 10. Szexológiai Kongresszusról:

"A volt szocialista országokban is a nemiségellenesség erősödött meg, részben visszacsapásként a pornográfia és a prostitúció szembeűnő megjelenésére. Az iskolai nemi nevelés ezekben az országokban még kilátástalanabb, mint valaha.

Erről Igor Kon, könyvei nyomán nálunk is ismert orosz filozófus és szexológus plenáris előadásából, számos felszólalásából és személyes közléseiből nyerhettünk adatokat, de lengyel, cseh és bolgár kollégák is ezt mondják el, egyedül egy jelen lévő román kolléga közléséből tűnt az ki, hogy a jelenlegi viszonyok jobbak, mint Ceaucescu korában volt a helyzet, amikor a fogamzásgátlás tiltott ismeretanyagnak számított. Magam is ilyenfajta témakörben tartottam előadást Frank G. Sommers szimpóziумában, amelyben arról volt szó, hogyan érvényesül a szexuális elfojtás, mint politikai kontrolleszköz. Ő a nyugati országok jelenségei mellett a harmadik világ fundamentalizmusából vette a példát. Albert Freedman az erősödő amerikai pornográfia elleni harcot elemezte, rámutatva, hogy ugyanakkor a tömegtájékoztató eszközökben a sokkal hatékonyabb erőszak, a "halál pornográfiája" egyre terjed. " Ebben a témában erős vita alakult ki, de mindannyian egyetértettek az agresszió terjedésének a pornográfiánál károsabb voltában, majd Buda így folytatta: "A szocialista országok ideológiája ugyan nem volt eredendően nemiségellenes, azonban az ellenőrzés, a kontroll szinte obszesszív igénye, a paternalista szemlélet és a gerontokrácia a rendszer rejtett logikája szerint kitermelte a szexualitás elfojtásának többféle mechanizmusát, amely egyben uralmi mechanizmus is volt."

Buda dr. beszámolójából kiderül, hogy

1. A pornográfia és prostitúció megjelenése és megítélése politika-függő.
2. Szoros összefüggésben áll a nemi nevelés alakulásával.
3. A pornó és prostitúció előretörése a szocializmus megszűntének, a kapitalizmus előretörésének, s az ezzel együtt történő filozófiai váltásnak egyenes következménye.
4. Többet rágódunk a pornó kárain, mint a "halál pornográfia"-ként emlegetett akciófilm károkon, pedig ez utóbbi negatív hatásrendszere meghatározottabb.

Miért pont Magyarország lett a pornóipar központja? Mert a változások is itt indultak el először. Mert itt kezdett a leginkább erősödni a kapitalizmus és a magántulajdon, itt terjedtek leggyorsabban a vállalkozások, és itt vetette meg lábait valamennyi alvilági szerveződés vezérkara. Az alvilági üzlet két fő üzletága pedig a pornóipar és a kábítószerkereskedelem. Előbbinek a különösen szép magyar lányok (fekvése), utóbbinak pedig az ország földrajzi fekvése miatt váltunk központjává. (Egyébként a magyar lányok a nyugati lányokhoz hasonló szépséggel és ápoltsággal, de a keleti lányok áraival ideális árukészletet képeznek a piacon.)

A fiatalok érintettsége a témában

Mindenekelőtt meg kell említenünk, hogy a huszonegyedik század kapujában kis hazánkban még mindig elégtelen a fiatalok nemi nevelése, felvilágosítása. (Okait kutatva visszautalok a bevezetőre, Buda Béla szavaira.) 1972 óta mindhiába tesz a magyar állami oktatás kísérleteket a nemi nevelés oktatási rendszerbe építésére. Leginkább az államapparátus gépezetében vált a rendszer martalékává, majd a pedagógus társadalom ellenállásába ütközött, leginkább akkor, amikor kiderült, hogy ezt a nevelési formát nekik maguknak kellene megoldaniuk. Majd a pedagógusok felkészítésében vélték felismerni a következő akadályt, ami igaz is, hiszen ugyancsak 1972 óta nem vezették be Szilágyi Vilmos akkor megírt szexpedagógiai

tankönyvét a pedagógusképzésbe. Később pedig az ifjakat - az AIDS-től féltve - elárasztották az AIDS-ről szóló felvilágosító prospektusokkal, átmenetileg az a hamis képzet keltődött, hogy a megoldás mindenre a gumi óvszer használata lenne. De ezt senki nem vette komolyan, sem a felvilágosítók, nevelők, sem pedig a fiatalok, az óvszertől való idegenkedésük - még a kockázatokat vállalva - sem változott. Néhány ismert szexológus a nyolcvanas évektől népszerűsítő előadások százait tartotta - Veres Pál és Lux Elvira - de nemcsak egy, két fecske sem csinálhatott nyarat. Csak kevesen vállalták fel a szakszerű nemi nevelés és felvilágosítás gondjait, dacára annak, hogy több száz pedagógus és védőnő kapott erre képzést Forrai Judit szex-educációs tanfolyamain. Hová lettek a felvilágosítók? És mivé lettek eközben a felvilágosulandók?

A fiatalok önellátóvá váltak. Információszerzésüknek fő irányai és elemei: a hozzáférhetőség, érthetőség, gyorsaság.

Ne feledjük! A mai fiatalokat mi magunk neveltük önállóvá és önellátóvá. Miért pont ezen a területen ne fogadnának szót?

Azt se feledjük, hogy a huszadik század végének nemzedéke rossz könyvolvasó, helyette képregényeken, olcsó, de haladós, kevés szövegű, sok képpel rendelkező olvasnivalót tud megemészteni. (Mivel az olvasás technikákat addig-addig fejlesztettük, míg fel nem nőtt egy olvasni nehezen, vagy egyáltalán nem tudó nemzedék.) Tehát regények helyett megveszik a *100 híres regény tárát*, vagy vékony ponyvát olvasnak, de leginkább képeslapokat forgatnak. A vaskos, esetleg művészi értékű könyv helyett megnéznék egy filmet (kötelező olvasmány helyett a film-változatot, tudományos igényű felvilágosító könyv helyett pl. a pornófilmet). Ezek a fiatalok a videoklippek és akciófilmek tempójához szoktak! A francia újhullám nekik már csak "dög unalom" és vontatott semmittevés. Helyette azt a filmet értékelik, ahol percenként legalább tiz hulla jelzi a tempót és az elszántságot, ma már Jackie Chen pattogását szimpatikusnak tartják. Ha pedig végképp gyorsan akarnak tájékozódni, rátapadnak az információs sztrádára, azaz internet-függőségben tengetik életüket, amitől sorvadttestűek és információgazdagok lesznek, de bölcsek soha. Mindenesetre a lehető legfrissebben, a legérdekesebben, vizuálisan a legtöbb ingerrel jutnak ismeretekhez, valósakhoz, tudományosakhoz és pornográfhoz, hazughoz és hamishoz egyaránt. Nem tudnak, nem is akarnak különbséget tenni az értékek között. Veszik és megemésztenek mindent, úgy, ahogy kapják.

A legfontosabb számukra a gyorsaság és a lényegretörés. Csak semmi mellébeszélés, semmi ciráda - hirdetik és élik. Mintha ők is, már most fiatalon versenyt futnának az idővel, akárcsak szüleik, akik elsőként a gyermeknevelést, a fiatalokkal történő elmélyült beszélgetést törölték - elfoglaltságukra hivatkozva - teendőik köréből. Így történhetett, hogy mára - a statisztika szerint - egy szülő napi 7-8 percet tölt azzal, hogy gyermekével beszélgessen... Így aztán a fiatalok nem tudnak gátlástalanul beszélgetni, az olvasás hiánya miatt nincs elegendő szókincsük, az iskolai feleltetések miatt dolgozatokat írnak és teszteseteket töltögetnek, melynek lényege megint a gyorsaság, rövidség és tömörség, sablon sláger szövegekkel, hosszas internet-beszélgetésekkel, írásban fejezik ki magukat leginkább, az anonimitásba burkolózva, a képernyők mögött felbátorodva, de az életben annál inkább elbátortalanodva.

A felgyorsult tempó, a felgyorsult és lényegretörő szex tipikus megnyilvánulása a pornófilm és az ujságbéli, valamint számítógépes pornó képek. Tökéletesen megfelel igényeiknek.

Akceleráció és információszerzés

Sokat hivatkozunk az akcelerációra, azaz a fiatalok jelentősen felgyorsult biológiaiérésére. Valóban jóval korábbi a nemiérésük, mint szüleiké, nagyszüleiké volt, nagyobb a lábuk, magasabbra nőnek, hamarabb felnőtté fejlődnek - testileg. De kevesebbet beszélünk arról, hogy lelkileg jóval fejletlenebbek, egy degresszív folyamat részesei. Bátran állithatjuk, pszichésen jóval éretlenebbek az őket megelőző korosztálynál, generációknál.

Okai érthetők: játékosabbak, iskoláskoruk jelentősen kitolódott, a mai egyetemista, főiskolás még messze nem felnőtt, inkább érett tinédzser, miközben a tizenkettő-hároméves is már tinédzser korban van. Felelősségtudatukat elsősorban a tanulásra, pályaválasztásra korlátozzák, mivel később állnak munkába, a munkavállalásban, a háztartásban és családban - a klasszikus szerepekben! - felelősségvállalásuk csökken. Többet foglalkoznak önmagukkal, személyiségük fejlesztésével, magatartászavaraikkal, s azzal, hogyan néznek ki! Kevesebbet foglalkoznak az általános emberi értékekkel, az erkölcsiséggel, művészeti értékekkel.

A felnőtt generációt sokszor nem tisztelik, mert nem is ismerik eléggé. Vagy ismereteik olyanok, ami szerint tényleg nem méltók a tiszteletre. Sokszor a felnőttek jobban információ-hiányban szenvednek, mint gyerekeik. Ezért aztán kevésbé támaszkodnak a felnőttekre.

Generációs problémák:

- Nem támaszkodnak a nagyszülőkre, mert "ők olyan maradiak, nem értenek a számítógéphez, a technikaéhoz, sokszor azt sem értik hogy működik a televízió". Úgy gondolják, **már** nem értenek a szexhez. A nagyszülők lelkileg gazdagok, de információkban sokszor szegények az unokákhoz képest.

- Kevésbé támaszkodnak szüleikre is, mivel ez a generáció - valljuk be, nem is butaság! - lelkileg, pszichésen megbukott. Arról, a negyvenes éveiben járó nemzedékről van szó, aki kivivta magának a szabadságot és szabadosságot, a nők az egyenjogúságot (legalábbis sokan azt hiszik) és a fogamzásgátló használatát, tönkretették házasságaikat (hiszen minden második magyar házasság csődbe ment!), felborították a családi egységet, hirdették a szabad szerelmet, aztán majdnem behaltak a következményeibe. Gondolkozást, hitet és rendszert váltottak. Van információjuk és tapasztalatuk. Csak azt nem tudják, ebből mit érdemes átadni, amittől épül és nem megijed az új nemzedék. A fiatalok szerint ők értenek a szexhez, de **nem hitelesek**.

- Maradnak a kortársak, az ún. szociológiai vonatkoztatási csoport, akikhez állandóan igazodik, alkalmazkodik a fiatal. Saját korcsoportja. De nehezen tudja

eldönteni, kire hallgasson, kinek higgyen? **Sok a félreinformált**, s mint tudjuk, a rossz információ terjedési sebessége mindig nagyobb, mint a bölcsességé. De fejlődéslélektani és szociális tény, hogy a tinédzser korosztály a saját korcsoportjának hisz legjobban. Igaz, hogy lelkileg sérültek, kifosztottak, túlterheltek, ami ellen lezserséggel tiltakoznak, de rendkívül kíváncsiak, információ-éhesek és nyitottak is. Mindent könnyen tanulnak, ami érdekli őket. És mindent elutasítanak, amit érzelmileg nem tudnak elfogadtatni velük.

- Stílusuk nemesen egyszerű: **gyorsan a lényegre!** (De nem ezt tanulták?) A tesztekben sincs hely a mellébeszélésre, nem lehet kimagyarázni semmit. Milyen gondolkozók, bölcsészek, jogászok lesznek, akik ebből élnek?

- A következmény: Ha nem találja meg a megfelelő információ forrást, ha nem talál tiszteletreméltó nagypapát vagy nagymamát, ha nem tud bizalommal fordulni a szüleihez tudásért és szerelmi ügyeiben, feltupirozott igazságérzetével cifrázva - nem kérhet őszintén tanácsot, ha gyanakodva fogadja a kortársait is, akkor sutba dobja kíváncsiságát. Apátiába, látszólagos nemtörődömségbe vonul vissza és elfordul a felnőttek társadalmától, **elfásul**. Nem akar felnőni. Nem akar felnőtté válni. Nem akar okosabb lenni, tanulni, dolgozni. Majd... Majd, ha megtalálja a megfelelő lehetőséget.

Szerepazonosulási veszélyek

Elsősorban a pornó közvetítette szerepazonosulási veszélyekről érdemes szót ejteni. Mielőtt megteesszük, érdemes elkülöníteni, megkülönböztetni a pornográf, szex- és erotikus film fogalmát.

A pornófilm fogalmát már megfogalmaztuk az első sorokban, szakaszban. Fő jellemzője tehát a célratörő, magamutogató, a nemi szerveket és aktust közvetlenül megmutató, művészi értékeket nélkülöző képrendszer, akár filmen, akár újságban. Kitarulkozó és gátlástalan. Célja a közvetlen kéj bemutatásával a nemi izgalom felkeltése nézőjében. **Direkt**, de bőven használja rafinált elemeit: ruházat, smink, ékszer, környezet, zene és hangok, speciális szituációk, eszközök stb. Nem módszere az indoklás, a részletek, előzmények ismertetése. Lényegretörő, lényegnek csupán az aktust tekinti.

A szexfilm rafináltabb, sokan összekeverik a pornóval. Legtipikusabb formája az osztrákok, németek által nagy mennyiségben gyártott tiroli "bugyi-szex" filmek sorozata. **Olyan, mintha mindent megmutatna**, de ha megfigyeljük, nem sokat mutat. A nemi szerveket semmiképpen! A nőknek maximum a fedetlen melle vagy popsija látható, a nemi szerve soha! A szexfilmek férfijai pedig pénisz nélküliek... Legalábbis nem láthatók! Ugyanakkor vérbők, hangosak, harsányak, a szeretkezések imitáltak. Nem lehet pontosan tudni, mi is történik a jelenetben a valóságban. A hangok viszont arra utalnak, mintha pornófilmet látnánk.

Az erotikus film az esetek többségében művészi megfogalmazású. **Tág teret ad a fantáziának**. A nézőben az az érzés támad, hogy mindent látott, de csak **utalások sorozata** indította el a fantáziáját. A megkezdett jeleneteket a valóságban a néző

fantáziája fejezi be. Így ahány néző, annyi megvalósulás és befejezés képzelhető el egy aktusban. Színes a jelzőrendszer, finomak a hangok, sokszor művésziek a fotók (pl. Play Boy), művészi igényességű az operatőri munka, a kifejező eszköz-rendszer. Lehetőleg képeszközökkel dolgozik, de erotikus hatása - főleg finom lelkeknél - ez esetben a legnagyobb.

Negyedik műfajként ide sorolhatjuk a **felvilágosító filmeket** is. Némegyszer a pedagógusok ezt is simán "lepornózzák", pedig rendkívül messze áll tőle. A szereplők legtöbbször ruhátlanok, látszólag mindent mutatnak, a valóságban csak utalások vannak. A háttér semleges, műtermi, művészi is lehet. Tapasztalatlan fiatalokra nagy hatással lehet, a felnőttek nem mindig megfelelően értékelik, tapasztaltaknak nevetséges módon nem ad elég információt. Ha mégis elérné szexuális gerjersztő hatását, akkor végső "lelombozó" hatását a narrátor hűvös, tárgyilagos hangszíne éri el. Információ hatása nagy, eszköztrendszere szegényes, de maximálisan megfelel a kitűzött célnak.

Milyen szerepazonosulási veszélyeket rejt a pornó?

- A még érintetlen fiatal lányok (főleg a lányok, mert a fiúk reakciója más), teljesen megijednek attól, hogy ilyen a szex. A pornó ugyanis felettébb kiábrándító és leleplező, a fodros, habos tinilány--fantáziákhoz képest. Abszolút hiányzik belőle a romantika, az érzések, a szerelem, a hódolat, és mindaz, amire egy fiatal kislány vágyik. Az álmokhoz képest túlon túl durva.

- Ugyancsak lányok problematikája, hogy megpróbálja hasonlítani magát a filmen látott nőkhöz. Ha pechje van, akkor gyönyörű, agyon szilikonozott és festett mű-cicákkal forgatott filmet látott és ahhoz hasonlítgatva magát mindenképpen alulmarad a versenyben. Önmagát csúnyának, kövérnek, alacsonyabbrendűnek tartja. Elkeseredik, gátlásossá válik. Ha más európai filmet látott, netalán magyar amatőrökkel forgatott filmet (persze nem mindre jellemző!), akkor viszont vigasztalódik, bátorságot kap, mert olyan szép még ő is lehet. Nem véletlenül forgatnak filmeket csúnya, kövér nővel, törpékkel, gnómokkal. Hozzájuk képest ugyanis az átlag nő is királylánynak képzelheti magát, s ez nagy pszichés erő is lehet.

- Ezzel szemben a fiúk a férfiak méreteihez hasonlítgatják magukat. Ebben azonban zömmel vesztesekké válnak! Hiszen a pornó "szinészek" válogatottak, mégcsak nem is átlagosak. Merevedésükre sokszor rásegítenek, aktusuk hossza nem egyszer a vágó műve. Az átlagos vagy kisméretű férfiaknak, fiúknak pedig gátlásaik támadnak, s alig, vagy egyáltalán nem mernek kezdeményezni. Még az sem vigasztalja őket, hogy ezek a férfiak sokszor kopaszok, öregedők, ráncosak, gebék vagy elhizottak. A férfiak akkor is a pénisz méreteit irigylik.

- Sokszor tapasztalható, hogy a fiatalok - vagy nem egyszer a felnőttek - reakciója is egyszerűen és tömören: Pfuj! Azaz elhárító, elutasító, visszataszítónak tartják. Nem ritka, hogy a nézőnek - főleg a hölgyeknek - hányingerük lesz az orális szexet látva. Általában a nézők ezen rétege a szexet a valóságban is háritja, s ennek gyökerei valószínűleg a családi háttérben, neveltetésben keresendő. De az is lehet, hogy

álszent megnyilvánulás, mert nyilvánosan elítéli, a valóságban azonban gyakorolja, vagy szereti mindazt, amit látva elutasít. Ilyenkor a néző nem azonosul, hanem látszólag vagy valóságosan elutasító.

- Sokszor téveszmét közvetít a film és azt sugallja, hogy a szex a férfi orális kielégítésével kezdődik. Fontosabb a kézfogásnál és bemutatkozásnál is, ez az előjáték (helyettese). Jogosan háborodik fel sok néző: ezt tényleg így kell kezdeni? Azaz a pornó téves szex-kultúra elemet terjeszt. Túlhangsúlyozza az oralitást, de egyben észrevétlenül belopta ezt az elemet a mindennapi szex kultúrába is. Több évtizedig erről sem beszélni, sem írni nem lehetett, a pornó viszont néhány év alatt elfogadható jelenséggé tette. Mára a fiatalok számára az orális szex ugyanolyan elfogadható, mint a közösülés.

- Mindkét nem számára szerepazonosulási problémát okoz a közösülési idő. Míg a valóságban a férfiak nagy százaléka ejaculatio precox-ban szenved, addig a filmekben minden férfi órákig képes közösülni, többszöri pozíció váltással. Ez a nézőt megrémisíti. A fiúkat/férfiakat azért, hogy ezt a képen látott módon bírniuk kell, a lányokat/nőket pedig azért, hogy kibírni kell. Egyrészt megint hamis szex-kultúra mítosz, viszont arra serkenti a nézőket, hogy törekedjenek az ideális időre, s az egyszeri-többszörös orgazmusra. Tehát pozitív kulturális elemet is hordoz.

Tanulási előnyök is származhatnak belőle

Bármilyen furcsa, ismeretszerzési, tanulási előnyök is származhatnak belőle, bár elsősorban a felnőtt nézők körében.

- Az egyik fő pozitívuma, hogy oldja a néző gátlásait. Tehát sokszor a gátlásos felnőtt számára akár terápiás cézzattal is javasolható az ilyen típusu film nézegetése. Persze nem elsősorban egyedül, hanem párjával, férjével, feleségével. Minél többet nézik együtt, s az orvos, pszichológus ajánlásával a gátlást eleve oldja, annál inkább elfogadja, élvezi.

Egyáltalán nem ez a helyzet a gátlásos fiataloknál. Náluk mindez az ellenkezőjére fordul, nem szabad felvilágosításként pornót ajánlani. Egy szelid felvilágosító film ebben az esetben jobban megteszi a magáét. Ez viszont nemre, neveltetésre, vallásra és iskolatípusra függetlenül bátran ajánlható. Sőt, szükséges.

- A másik előnye lehet a burkolt ismeretterjesztés és elfogadtatás. Olyan helyzeteket, pozíciókat, módszereket is megismertet, elfogadtat a nézőkkel, amik eddig titkoltak, elfogadhatatlanok, akár perverzsek is voltak. Mára a pornó ezen elemei már majdnem teljesen elfogadottak, az átlagos szex kultúrába belopott, becsempészett elemekké váltak. Mindenesetre a velük szembeni tolerancia szembetűnően nőtt. Továbbra is az átlagtól eltérő magatartás maradt a férfi homoszexualitás (üzletekben elkülönítve ajánlják az ilyen filmeket), az animal szex, vagy a gyermek pornó, az SM (azaz szado-mazo szex) vagy a bőrösök játéka. (Ez nem állásfoglalás, hanem tényközlés!)

Erkölcsi károkozás

A pornográfia támadói általában csak erre az egyetlen tényezőre hivatkozva kifejezetten károsnak tartják a műfajt. De mint semmi mást, úgy ezt sem lehet egyetlen szempont alapján megítélni.

- Ugyanaz, ami az előnye, a hátrányává is válhat. Azaz hasznos, ha szorongó pároknál feloldja a feszültséget, a szégyenérzetet, kellemes oldódást okoz, azonban kifejezetten káros lehet, ha mindez **átcsap túlzott gátlástalanságba**. Ha a természetes szégyenérzet is eltűnik, ha a gátak annyira sutba kerülnek, hogy szinte perverz magamutogatásba csapnak át - miközben kis mértékben ugyanez csak hasznos lehet, mértéktelenül már exhibicionizmus, azaz perverzió. Ha a gátlástalanság olyan mérvű szexuális vágyat hoz, hogy szinte állandóan működik és kielégíthetetlennek tűnik. Ha minden nő és férfi a másik nemet azonnal szexuális tárgynak tekinti, s állandóan meg akarja kapni a másikat, nem nevezhető normálisnak. Ha a filmbéli kezdeményezések átkerülnek a hétköznapok szexualitásába, azt hívén, hogy ez a norma, akkor önfelelt boldogság helyett csalódások és fásultság, kiégés lesz az eredmény. Megszűnik a szex titkos vonzereje, a személyessége, az intimitása, s egy idő után a libido visszájára fordul(hat).

- Érdekes, és a századfordulóra meglepő fordulatot vett a pornofilmek sugallta és kezdeményezte **női biszexualitás**. Azt már régen meg lehetett figyelni, hogy a pornófilmek és képek természetes eleme a nők egymás közti szeretkezésének olykor szép, olykor viszont meglehetősen közönséges bemutatása. Ez a jelenség nemcsak a férfiak, hanem általában a női nézők között is tetszést aratott olyannyira, hogy a jelenség iránti szimpátia először a párkereső, vagy szex hirdetésekben tűnt fel. Egyre többen tüntették fel - mint elvárást -, hogy a nő nem baj, lehet vagy legyen biszexuális. Elsősorban a párcserés hirdetésekben vált szembetűnővé. Majd biszexuális nők önállóan is hirdették magukat barátnőt keresve, de nem kizárva a férjet, partnert, végül feltűnt, hogy iskolás tinédzser lányok körében is elterjedt az ilyen irányú játszadozás. Szó sincs női homoszexualitásról, bár az irány oda is vezethet! Egyszerűen azt jelzi, hogy a nők - csak úgy, mint valamikor az ókorban, vagy Japánban - egymás közt tanulják a szex fortélyait, közösen maszturbálnak, vagy egyáltalán nem idegenkednek attól, hogy egymásnak is megtanítsák a gyönyört. Szinte gátlástalanul! Szembetalálhatjuk magunkat azzal a - hazai kultúránkban egyébként teljesen szokatlan - jelenséggel, hogy tinédzser, még általános iskolás (!) lányok önmaguk, vibrátorral szakítják fel a szűzhártyájukat, gyakorolják a kéjt, s a testüket, szerelmüket későbbre, az "igazira várva" tartalékolják. Nehéz lenne megítélni, hogy ez az újszerű, de pl. keleti országokban teljesen elfogadott magartásforma iránya mennyire helyes vagy nem. De erre a jelenségre figyeljenek fel a pedagógusok!

Lehet, hogy a nyolcadikos lányok között is vannak olyanok, akik többet tudnak a gyönyörről, mint pl. osztályfőnökük, és tisztességesebbnak tartják magukat az egymás közti vagy önálló gyönyörrel, mint azokat a hivatalos feleségeket, akik sokszor kényszerből, függőségi helyzetből, férj mellett prostituálódva adják oda magukat párjuknak, úgymond kötelességtudatból. Érdemes elgondolkozni a változó szemléletesen, ezen a furcsa erkölcsi megítélésen és nem ítélni kell, hanem a témáról minél többet beszélgetni az osztályfőnöki órákon.

- Addig, amíg a **csoportszex** egy különösen erkölcstelen szexuális kapcsolatteremtési formának, Uram bocsá' perverzióknak számított még a hatvanas-hetvenes években, az utóbbi korszakban végzett hazai szexuálszociológiai felmérések (Rudas János, Heleszta Sándor) azt igazolták, hogy ez a forma mind a munkás, mind az egyetemista fiatalok körében meglehetősen elterjedt. Intim beszélgetésekből kiderült, hogy értelmiségi felnőttek között szinte természetes forma, egyre inkább kialakult rendszere, szokása alakult ki. Tehát nem újszerű, csak nem beszéltünk róla. A pornó filmekben és fotókon ez mindig is megmutatott jelenség volt, de egyre nyíltabban megjelent ez az igény a hirdetésekben is. Majd megjelentek olyan cikkek, írások akár szexológus szakemberek (pl. Szilágyi Vilmos) tollából, ahol megtanítják a csoportszex alapszabályait (!), hogyan kell ismerkedni, viselkedni egymással szemben, hiszen kiderült, hogy nem a forma reklámozásáról van szó, hanem a gyakorlatról, amit szemérmesen agyonhallgattunk. Az ezirányú szorongást szintén a pornó oldotta, sokaknál elfogadottá tette, de túlzás lenne azt állítani, hogy általánossá vált. A csoportszex egyszerű formái a hármások, állandó vagy alkalmi kapcsolatrendszerben. Ezekben a kapcsolatokban a női biszexualitás szinte elvárásszerű, a férfiaké viszont csak nagyon ritkán. A fiatalok pedig annyit látnak, hallanak erről a jelenségről, hogy minden különösebb szorongás nélkül kipróbálják.

Nem lehet és nem szabad a jelenséget sem meg-, sem pedig elítélni. Van, számolni kell vele! Talán a fiataloknál nem hasznos, hiszen rontja az intimitást az alap pár között, meggyengíti az érzelmi kapcsolatot. Pont ellentéte a hatás a középkorúaknál, ahol inkább serkentheti a libidót, megelőzi vagy helyettesíti a külső kapcsolatokat egy olyan házasságban, ahol az évtizedek során a szex némi fásultságba, netán unalomba fulladt. Akár pozitív, doppingoló hatást is elérhet. Ugyanakkor óvakodnék a szexológiai megítéléstől azon helyzetekben, ahol pl. a potenciazavar éppen ilyen helyzetekben jelentkezik először, pl. klimaxban lévő férfiaknál. Meglehet, hogy az amúgy is szükségszerűen jelentkező zavart így nehezebb lesz kezelni.

- Egyértelműen sajnálatosnak tartom azonban azt, hogy előtérbe került az üzletszerű szex, azaz a **prostitúció szinte toleráns megítélése**. Nem a prostitúciót kellene támadni, hiszen az egyetlen olyan jelenség a világon, amely mindig is volt, van és lesz is, még azon országok férfiai is igénybe veszik, ahol az ország vallása és egyéb erkölcsi megítélése ezt tiltja. (Pl. Szíriában nincs prostitúció, de az ottani férfiak átjárnak ilyen céllal Egyiptomba.) Nevetségesnek tartom amikor pornófilmek és fotók szereplői önmagukat *színésznek*, ténykedésüket pedig *munkának* tartják. Ráadásul hangoztatják is, hogy ugyanolyan munka, mint bárki másé. Befolyásolják a közvéleményt, miközben nagyon jól fizetett férfi és női prostituáltokról van szó! Ha már felvállalják a testüket és mindazt, amit csinálnak, nem tudom miért nem vállalják fel ezt is!

Egészen biztos, hogy mivel a pornográfia nem ad művészi értéket, a benne szereplő sem művész, nem színész. (Persze ettől még teheti mindazt, amit tud művészién jól, de itt inkább a szó pozitív jelző, nem értékminősítés.) Vannak a szexről a pornográfia határát súroló kiváló művészfilmek, mint pl. a Oshima rendezte "Az érzékek birodalma" című japán film, ahol valódi színészek alakítanak, lehetnek már majdnem

művészi értékű pornófilmek is, mint pl. a filmtörténeti érdekességként emlegetett "Mély torok" vagy a nemrégiben magyar közreműködéssel is készült "A titkos Mozart", de ez utóbbi kettő legfeljebb a "jobb", de nem a "jó" és főleg nem a "művészi" kategóriákba sorolható.

- **A pornográfia legnagyobb bűne, hogy az intim, személyes, érzelemgazdagságban nemesedő szexuális kapcsolatot érzelemmentes hűs-vér aktussá aljasítja.** Mert tulajdonképpen ezt teszi, a baj azonban ott van, ha ezt a nézők komolyan veszik és követik. Nemcsak a pozitívumokat veszik ki belőle, nemcsak tanulnak és tapasztalatokat gyűjtenek, hanem egy az egyben lemásolják az ott látottakat, s nemcsak a saját ágyukban, hanem teljes kapcsolatrendszerükben követendőnek tartják. Még a felnőttekre is veszélyes, hát még a fiatalokra! Ezért bűn a témakörben a hallgatás. Ezért nemcsak szabad, hanem egyenesen kell is beszélni a pornóról már az iskolákban. Nyíltan, őszintén, nem takargatva, s nemcsak elítélve. Addig, amíg a felnőtteknek csak 20-30 %-a látott vagy néz pornót, addig az ötödikes-hatodikos gyerekek 60-70 %-a már legalább egyszer látott ilyet. Nem az újságos pavilonban! Hanem otthon, valaki videóján. (Elgondolkoztató az adat, hiszen a felnőttek között még sokan tagadják a ténytet, mert szégyenlik. A gyerekek meg már azt tartják szégyenlendőnek, ha nem láttak. De ezeket a filmeket, újságokat nem ők vásárolták meg!)

A pornó "élvezete"

Különböző korosztályhoz tartozó és nemű nézők különböző módon reagálnak a pornó nyújtotta élményre.

- A legkárosabb, *a leginkább ártó a kisgyermek számára.* Az óvodáskorúak például megijednek tőle, agresszív cselekedetnek vélik, "miért bántja a bácsi a nénit?" - kérdezik. Félelemmel tölti el őket, s ugyanez a reakciójuk akkor is, ha véletlenül szüleik szeretkezését meglátják. Ha erotikus filmet látnak, vagy csak erotikus jelenetet, azt is rögtön lemásolják óvodai játékaik során, erről óvónénik is beszámolhatnának. Ezért aztán már az óvodások sem szorulnak olyan felvilágosításra, hogy hogyan kell csókolózni. Másolják a mozdulatokat anélkül, hogy tartalmával tisztában volnának. Viszont fennáll annak a veszélye, hogy mire az erotikus tartalmat megértenék, addigra a mozdulatok megszokottá, elfásult gyakorlattá válnak, azaz megint megfosztunk egy örömtől és mítosztól egy új nemzedéket.

- A tipikus pornó-fogyasztók a fiúk és férfiak. Ugyanis a férfiak elsősorban a vizuális élményre reagálnak, legyen az kép, mozgókép, de akár fantáziakép - a vizuális élményre beindul a "szexuális gépezet", elindul az inger és reagál a test anélkül, hogy különösebben többet tudna az ingert kiváltó nőről. Nem is kell csodálkozni különösebben azon, ha a férfiakat alkalmasnak tartjuk az érzellem nélküli szexre is, hiszen a teste minden érzelmet nélkülözve is reakcióra képes. (Persze ez nem jelenti azt, hogy a férfiak *általában* érzelemmentesen élnek a szexuális életüket!)

Már óvodáskorú kisfiúk is képesek merevedéssel reagálni a meztelen nők fotóira! Nem értik mi történik velük, de a reakció már képes abban a korban is beindulni. Az

iskolások is előszeretettel nézegetik és próbálják utánozni a mozdulatokat, a kiskamaszok már felnőtt nőkről ábrándoznak, s a mintákat izgató képekről veszik. A kamaszok már maszturbálással is reagálnak, tudatosan értékelik a látottakat, gátlásaikat a már szerencsésnek nem nevezhető mértékben oldja, vágyaikat idejekorán felkorbácsolja. Alig akad tinédzser, aki ne látott volna ilyen filmet, s mindössze 15-20 %-uk nyilvánítja ki nemtetszését, a többiek a műfaj klasszikus élvezői.

A felnőtt férfiak esetében már nem egyszer lehet függőségről beszélni. Ha olyan szerencsétlenség ér egy férfi nézőt, hogy élete legmasszívabb merevedését éppen egy pornófilm vagy újság nézegetése közben éli meg, bizony kialakulhat olyan függőség, amit már perverziónak nevezünk. Ugyanis az ilyen páciensek más módon már alig, vagy egyáltalán nem képesek az egészséges szexuális életre. Partnerükkel már az élvezet helyett elsősorban a potenciazavart élik meg. Ugyancsak káros mellékhatásnak számít az is, ha valaki naponta, akár partnernője mellett, a valódi, gyakorlati szex helyett nézi a pornófilmeket. (Sajnos nem ritka eset!) Ilyen esetekben legtöbbször nem a függőségi helyzetbe került férfi megy szakemberhez, hanem a partnere szorul pszichológiai kezelésre - depresszió miatt.

- A lányok, nők teljesen másképpen reagálnak a pornóra. *A kamaszodásnak indult lányok többsége megijed a látottaktól.* Agresszívnek, szó szerint "lemeztelenítettnek" találják így az aktust, a férfi nemi szervet pedig ijesztőnek. Szinte minden lány első reakciója az undor. Csak később, amikor az erotikus vágyak, a libidó felkelti bennük a testi érdeklődést is, a visszautasító reakció némileg csökken, de soha nem válnak olyan mértékű pornó fogyasztókká, mint a férfiak. Egyszer-egyszer megnéznak a lányok is csoportosan, érdeklődésként egy-egy filmet, közben felvilágosítják egymást, de korántsem olyan lelkesek, mint fiú társaik. A tini fiúk és lányok nem szívesen nézik együtt a filmeket, ebben az esetben szégyenlősebbek még. Később már ugyanez esetleg egy csoportsexre serkenti őket. Meg is történik nemegyszer.

A nők nem a vizuális ingerre, hanem elsősorban az érintésre reagálnak. Ezért számukra a pornó üres látvány. Jó reakcióra akkor lehet számítani - azaz a vágy felkeltésére - ha közelében van a partnere, s meg is érinti.

A nőket bosszantja a férfiak ilyen irányú lelkesedése, s nem ritkán féltékenyek a filmre! Azaz ha partnerük ilyen filmeket néz, dacból, méregből megtagadják tőle a szexet. Azaz büntetéssel reagálnak.

A nők esetében nem ismerünk olyanokat, akik a pornótól függőségi helyzetbe kerültek volna.

Érett, harmincas, negyvenes éveiben járó nőknél azonban sokszor feloldja a gátlásokat, s ha ritkán néznek - partnereikkel vagy ritkábban egyedül - pornót, jó, megújító hatással van rájuk.

- Nemre való tekintet nélkül *vannak sokan, akik egyszerűen undorodnak a pornótól.* A nagy háritás is figyelmet érdemel. El lehet és kell fogadni a tiltakozást akkor, ha valaki filozófiai, világnézeti, vallási okból azt mondja, hogy ő nem akar és nem szokott ilyen képeket, filmeket nézegetni. De ha minden elfogadható indok nélkül valaki csak undorítónak, tiltandónak és kidobandó szennynek tartja - annak a

szexuális élete felülvizsgálatot igényelne. Ugyanis a szexet magát is háritja, elméletben és gyakorlatban egyaránt. Ennek a háritásnak azonban mindig mély pszichés oka van. Szinte biztos, hogy a tiltónak személyes szexuális problémája van, akár bevallja, akár nem.

De nem kell elmennünk azon tény mellett sem, amikor ilyen magatartást mutatnak felnőttek, de olyan feltűnően jól tájékozottak pornó ügyben, hogy valószínűsíthető, hogy titokban pornó fogyasztók. Az ilyen felnőttek általában szidják az ilyen újságokat, de megvásárolják, sőt válaszolnak is a szex hirdetésekre, de nem mennek el a találkozókra, vagy kíváncsiskodnak, de nem lépnek. Ők a tipikus **álszentek, prúdek**. Sokan vannak!

- Külön érdemes szólni a pedagógusokról, de csak azért, mert ez a könyv nekik szól. Szerintem nem számít dicsőségnek, ha a pedagógus arról beszél, hogy soha életében ilyen nem látott - hacsak nem a fenti filozófiai okok miatt háritja. Ugyanis míg a tanítványok 80-90 %-a látott pornót és ezzel kapcsolatosan tesz fel burkolt vagy nyílt kérdéseiket, addig a pedagógusoknak csak 30-40 %-a . Így tehát nem tudnak válaszolni a feltett kérdésekre, vagy nem is értik azt. Csupán azért kellene tájékozódniuk a témában, hogy tudjanak válaszolni, s hogy ne legyenek nevetségesek a diákok előtt. A tinédzserek előtt ugyanis nagyon könnyű "leégni"... (A téma kezelésének módszereiről a cikk végén még szólnunk.)

A pornó tartalma és megjelenése

Már eddig is beszéltünk arról, hogy mi is a pornó, de röviden érdemes arról is szólni, hogy milyen elemeket tartalmaz, nem részletezve a hatáskeltő elemeket és eszköz rendszert.

A pornó nem elhanyagolható **információ forrás**. Elsősorban **a szex tehnikájáról** nyújt annyi információt, hogy azt a néző hasznosítani is tudja. Tudomásul kell venni, hogy a pornográf termékek nem művészeti alkotások, hanem ipari termékek. Sokszor iparszerűen készülnek, néhány óra vagy nap alatt. Nem szükségesek hozzá nagy diszletek, kosztümök, sőt a rendezői utasítások is sokszor szegényesek. Elsősorban a szereplők improvizációs képességén múlik a siker, a gyakorlott pornó szereplő már minden utasítás nélkül is arra törekszik, hogy megfelelő látványt nyújtson. Ugyanilyen rutinnal sóhajtozik, vagy játsza meg a kését. Nem ritka, hogy ő sem jut hamarabb és könnyebben kiejhez, mint bárki más civil, de a képszerűséghez, az élvezhetőséghez eljátsza a kívánt szerepet. (A nézőkben ez is sokszor félreértésre ad okot, hiszen azt hiszi, hogy neki is ilyen erősen, könnyen és gyorsan kell eljutnia a gyönyörhöz.)

A pornográfia **terjedése igen gyors** mértékű. Hosszú évekig tiltás övezte a műfajt, ezzel automatikusan kiéheztették a közönséget, aki a szabadság eljövetelekor kikövetelte magának a tiltott gyümölcsöt, s a szexpiac felvirágzott, s elárasztotta az újságosokat a rengeteg, nivóban is meglehetősen eklektikus termék. Évekig felháborítóan nagy mértékben terjedtek az ilyen termékek, melynek következményeként megszületett az ismert szabályozás, hogy iskolák és templomok 100 m-es körzetében ilyen terméket árulni nem szabad. (Ha betartanak, egyáltalán

nem lehetne árusítani!) De mindenestre valamilyen visszazorítás elindult. Majd jött a lapok tasakozása, kirakatokból történő visszavonása, s mára viszonylag rendeződött a dolog. No, nemcsak a szabályozás, hanem az érdeklődés csökkenése miatt is.

A kezdetben lelkesen beinduló peep-showk is hanyatlásnak indultak. Kielégítették a felmerülő igényt, majd automatikusan megszűntek, mára alig működik néhány az országban, s persze mindegyik foglalkozik - tiltott keretek között - prostitúcióval is.

Ugyanigy elterjedtek, majd átalakultak és határozottan megritkultak a masszázs szalonoknak álcázott nyilvános házak. Mind a mai napig nincs engedélyezve hagyományos bordélyházak működtetése, ezért kitalálta a leleményes magyar "vállalkozó" a megtűrt keretet. Megmaradtak a nivósabbak, ügyesebbek, s szinte minden nagyobb magyar városban működik néhány.

A pornó termékek minden külön kivetett adó ellenére hozzáférhető árúak. Ugyanúgy ahogy nem lehet jelentősen visszafogni az alkohol és cigaretta fogyasztást sem áremeléssel, úgy a meglévő igényre épülő pornográf termékek is fogyasztóra találhatnak, akármilyen rejtett vagy nevetséges adót is vetnek ki rá. A fogyasztók és terjesztők leleményesek, kijátszák a meglévő rendeleteket, s lassan de biztosan terjeszkednek.

A számítógépek elterjedésével, az internet hozzáférhetőséggel egyszerűen információ, s ezzel együtt pornó áradathoz jut az előfizető és felhasználó. Annak ellenére, hogy bizonyos pornó programok sokszor borsos előfizetést igényelnek, kiderül, hogy a használók száma igen magas. De minden előfizetés nélkül is ilyen vagy hasonló élményekhez juthat az ellenőrizhetetlen fogyasztó, hiszen nem lehet tudni, hogy a képernyő előtt hétéves kisfiú vagy a nagypapája ül-e. (Sokszor a kisfiú ügyesebb és kíváncsibb, mint a nagypapa!) Minden olyan honlapnak magas a látogatói száma, aminek a nevében a szex benne van, tehát az előfizetők vadásznak a témára. Ez is egyértelműen azt jelzi, hogy a pornográfiára nagyon is valós igény van! Csak meg kell nézni a honlapokat, ahol folyamatosan kijelzik, hányan lépnek fel rá, olvasnak bele. És a pornográfiának ez a fajtája teljesen ellenőrizhetetlen!

Olyannyira az, hogy megjelenhetnek rajta kompromittáló fotók bármikor, bárkiről. Lehet, hogy a csinos szomszédasszonyt fotózza le egy tini és másnap a fotót az ügyes gyerek felvarázsolja az internetre. Ugyanigy megjelennek valótlan, az elektronikus montázsolázzsal már remekül leleplezhető sztár fotó hamisítások is. Mind a magánember, mind a sztárok egyenlőre védtelenül állnak a jelenséggel szemben. Sokszor a terjesztők minden anyagi haszonszerzés nélkül, csak "a buli kedvéért" teszik közzé a képeket.

A technika fejlődésével elérhető akár a virtuális valóság leképezése is. Kitalálhatnak bármit, az első jelenség, ami előtérbe kerül: a pornográfia. Rövidesen a bordélyházak helyett valóságban nem létező virtuális-lányokkal fognak szeretkezni az előfizetők. Ez lehet a telefonos szex egy továbbfejlesztett változata, de Amerikában már létezik az internet-szex, ahol a - valós - nő az előfizető kívánsága szerint viselkedik. Meglehetősen furcsa prostitúció!

Tulajdonképpen a lányok nem igazi prostituáltak, csupán jól fizetett exhibicionisták.

Ugyancsak a számítógépnek és az internetnek köszönhető, hogy sok fiatal ezt a lehetőséget kihasználva ismerkedik. Hozzászoknak a beszélgetés helyett az írásbeli közlésre. Őszintébbek, gátlástalanabbak így, akár fényképeiket is elküldhetik egymásnak. Mire személyesen találkoznak, már a nehezén túlvannak. Meglehetősen furcsa, a felnőttek nemzedékének ismeretlen romantika ez, de úgy tűnik, működik. Nem egy és nem kettő fiatal pár van már hazánkban, akik így, az internet segítségével jöttek össze. És bármilyen furcsa, a kapcsolatuk egészen jól működik! (Ugyanennek egy lekicsinyített változata az SMS szex, azaz a fiatalok mobil telefonjaikon, írásbeli üzenetekkel teremtenek kapcsolatokat, győzik le gátlásaikat, igaz ez az információ nem az éterbe kerül ki, nem akárki találja meg, hanem csakis célirányosan, címzettnek szólva működik. De ez is működik.)

Szex-szociológiai helyzetkép Magyarországról

Hazánk meglehetősen furcsa helyzetbe került pornográfia ügyben. Már sok mindenben dobogósak vagyunk a világban, amire nem kellene büszkének lennünk (pl. alkohol fogyasztás, öngyilkosságok és válások száma stb.), de szaporítottuk szegyeink számát azzal is, hogy *Európán belül Magyarországon készül a legtöbb pornófilm*. A szakértők szerint nem is a legrosszabbak! Több sikeres, szinte hetente új filmmel megjelenő gyártó és forgalmazó létezik, mind megél és nem is rosszul. És szinte hihetetlen, hogy mennyi nő és férfi vállalkozik a szereplésre. Alapvetően nem is csúnyák.

Amire felhívnam a pedagógusok figyelmét az az a jelenség, miszerint egyre több tini lány szerepel a tini pornó filmekben. Kiskorúak, magyar általános iskolások és gimnazisták, középiskolások. Valahonnan, valahogyan beszervezik őket, miközben a pedagógus tanítványaikat ártatlannak híven még az ellen is tiltakozik, hogy másodikos gimnazista diákjai számára felvilágosító előadást tartsanak a szexről... Már az ötödikeseknél lekéstünk!

Állítólag - bár ez ellen a hazai pornó mágnások is tiltakoznak - itt készül a legtöbb gyermek pornófilm is. Ami a legmeglepőbb, gyermekekkel legtöbbször csak akkor filmeznek, ha ehhez a szülő a beleegyezését adja. Természetesen jó pénzért. És akadnak ilyen szülők szép számmal.

Magyarország az európai pornó birodalom mekkája. Virágzik az üzletág, úgy tűnik, hogy az egész ország maga egy türelmi zóna. Nem büszkélkedhetünk vele! De nem lehet nem tudomásul venni, nem szabad figyelmen kívül hagyni a fiatalok nevelésénél.

Arról már csak óvatosan merünk szólni, hogy különböző szex prospektusok szerint a *homoszexuális férfiak európai központja is Budapesten van*. Nemcsak heteroszexuális magyar férfiakra lehetünk büszkék, hanem szép és jó meleg fiainkkal is "büszkélkedhetünk". Mig más fővárosban alig, vagy csak eldugottan vannak meleg szórakozóhelyek, addig Budapesten több nivós hely is működik kifejezetten számukra, s külföldi prospektusokon megjelenik a címük, telefonszámuk, a hely fotója és reklámja azzal a szöveggel, hogy itt szép és ügyes fiúk, olcsó

prostituáltak kaphatók. A szocialista érában Berlin volt a központ, majd Prága, mára Budapest vette át a helyet, bár ezen a területen Prága is dicsekedhet, ahol külön szex negyedek várják a látogatókat.

Van kiút! Nincs reménytelen helyzet!

Lehet, hogy jogos a kérdés, mitől ez az optimista alcim?
Attól, hogy fiatalok között mozog és nem mernék általánosítani.

1. Ugyanis az ezredforduló fiataljai nemcsak akceleráltak és koraérettek, hanem sokszor bölcsőbbek is a felnőtteknél. Hamarabb itélkeznek, véleményüknek hangot adnak, s nagyon is bizhatunk abban, hogy a megfelelő erkölcsi értékeket képviselő fiatalok hatni tudnak majd kortársaikra. (Hamarabb, mint a prédikáló felnőtt!)

2. Bármilyen furcsa, főleg a leirtak után: ezek a fiatalok sokszor romantikusabbak, mint az előtük felnőtt egy-két nemzedék. Figyelmet érdemel, hogy pl. a hatvanas évek zenei és divat irányzatai váltak újból menővé, mert ehhez az akkori értékek is kapcsolódnak. Ha a hetvenes évek (a szüleik korosztálya!) lesznek divatban, már bajban leszünk, ugyanis a hippie korszakra, a kábítószer fogyasztás kezdetére már kevésbé lehetünk büszkék. S akkor indult a feminista mozgalom és a szexuális forradalom is. Arra sem számítottunk, hogy a számítógép is alkalmas lesz romantikázásra.

3. A fiatalok jóval nyitottabbak a lelki jelenségekre, mint elődeik. Többet törődnek az önismerettel, személyiségfejlesztéssel, szerencsésen egyre többen ismerkednek a pszichológia alapfokaival vagy népszerűsítő változatokkal, mint pl. az agykontroll. Szívesen járnak csoportterápiára is, ha kell, mert ne feledjük, ma az amerikai kultúra a standard.

4. A téma szempontjából az sem elhanyagolandó, hogy több közöttük a vallásos. Nekik már jobb az erkölcsi rendszerük, véleményük, de több lesz köztük az álszent is, ha nem vigyázunk. Fel kellene használni a segítségüket a kortársak befolyásolásában.

ERRE ALAPOZZUNK!

A normális, segítőkész kortársak segítségére!

Hogyan?

Először is, nem célszerű egyszerűen kidobni, lerádrozni a pornót azzal, hogy szükségtelen, rossz, erkölcstelen. Megvan a maga helye a szubkultúra rendszerében. Használjuk fel a maga helyén, a maga idejében, megfelelő módszerrel és bátorsággal. Ha kell, önmaga ellen!

Pl. bátor pedagógus, vagy a fiataloknál néhány évvel idősebb kortárs nyíltan elemezze az ilyen típusú filmeket és hívja fel a figyelmet a csapdákra.

Mindenképpen beszélni kell róla!

Hallgatni nem szabad, hanem beszélni, beszélgetni, mégpedig sok szeretettel, megértéssel, szakértelemmel.

Igy aztán lehet irányt mutatni, hogy vigyázzon minden fiatal, mert:

-A szexipar mindenütt a világon összekötődött az alvilággal. Itthon is. Ennél fogva életveszélyes.

- Tévhit, hogy pornóból, prostitúcióból meggazdagodott volna bárki is. Legfeljebb átmenetileg, de ugyanolyan gyorsan, ahogyan jött a pénz, el is ment, vagy el is vették tőle.

- Nem lehet boldogan, egészségben megöregedett pornóssal, vagy prostitival találkozni! Sohasem ők, hanem a gyártók, forgalmazók gazdagodtak meg rajta. Maguk a "szexipari szakmunkások" csak kizsákmányolt rabszolgák.

- Ugyanők korán kiégtek, s boldogtalanokká váltak. Fiatalon még él bennük a remény, hogy rátalálnak a gazdag és rendes "királyfira", de az évek múltával álmaik szertefoszlának. Pretty woman csak a játékfilmen létezik!

Ugyanakkor tanítani és terjeszteni kellene, hogy a kultúrált szexualitás, a rendezett magánélet lehet életcél. Természetes velejárója az életnek a rendezett párkapcsolat, az örömteli szex.

*Ne feledjék! Matematikus, bölcsész vagy doktor nem lesz minden tanítványból!
De szexuális élete mindegyiknek lesz. Legalábbis törekedni fog rá.*